

Sygn. akt: X C 1731/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Maria Żuchowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paweł Sosnowski

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2017 r. w Toruniu

sprawy z powództwa W. Z.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna w Ł.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) Spółka Akcyjna w Ł. na rzecz powoda W. Z. kwotę 2 390,18 zł (słownie: dwa tysiące trzysta dziewięćdziesiąt złotych i osiemnaście groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 maja 2016r.; z uwzględnieniem zmiennej stopy procentowej odsetek ustawowych do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 317 zł (słownie: tysiąc trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20.05.2016 r. powód W. Z. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego (...) spółki akcyjnej w Ł. kwoty 2606,80 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych. Uzasadniając żądanie, powód podniósł, że jako właściciel samochodu S. (...) o nr rej. (...) zawarł z pozwanym zakładem ubezpieczeń umowę ubezpieczenia auto casco w dniu 10.04.2015 r. W dniu 12.05.2015r. powód brał udział w kolizji drogowej i w związku z tym zgłosił powstałą w ubezpieczonym pojeździe szkodę. Dodał, że w celu udokumentowania wysokości poniesionej szkody zlecono sporządzenie kosztorysów dwóm podmiotom i wyceniono szkodę odpowiednio na kwotę 6973,67 zł i 6193,74 zł. Wskazano, że pozwana uznała roszczenie co do zasady, jednak uściśliła na rzecz powoda jedynie kwotę 3586,94 zł, bowiem uwzględniono jedynie 50% wartości wymienionych w pojeździe części.

W odpowiedzi na pozew pozwana zakwestionowała powództwo w całości, wnosząc o jego oddalenie. Przyznała, że strony łączyła umowa ubezpieczenia w zakresie AC na okres od 10.04.2015r. do 09.04.2016r. Przyznano również, że szkoda z dnia 12.05.2015 r. została zgłoszona przez powoda, dokonano oględzin pojazdu, sporządzono dokumentację fotograficzną oraz kosztorys obejmujący przewidywane koszty naprawy. Koszt naprawy ustalono na kwotę 3586,94 zł i taką kwotę wypłacono powodowi, przy czym nie uwzględniono jego odwołania. Zakwestionowano przy tym

prawidłowość wyceny szkody sporządzonej na zlecenie powoda w szczególności z uwagi na przyjęte stawki robocizny i koszt materiału lakierniczego.

Na rozprawie dnia 30.11.2016 r. Sąd postanowił rozpoznawać sprawę w dalszym ciągu z pominięciem przepisów postępowania uproszczonego (art. 505⁷ k.p.c.). Na rozprawie w dniu 18.10.2017r. stawiła się strona powodowa, która podtrzymała swoje stanowisko, nie żądano uzupełnienia postępowania dowodowego.

Sąd ustalił, co następuje:

W. Z. zawarł z (...) spółką akcyjną w Ł. umowę ubezpieczenia auto casco pojazdu marki s., wyprodukowanego w 2011r., o numerze rejestracyjnym (...), z sumą ubezpieczenia w ubezpieczeniu auto casco na kwotę 22.500zł. Suma ubezpieczenia została ustalona jako suma brutto. Umowa obejmowała okres od dnia 10.04.2015 r. do dnia 09.04.2016 r. Zgodnie z §8ust.11 Ogólnych warunków ubezpieczenia auto casco, stanowiących integralną część umowy, w wariantcie kosztorysowym, ustalenie rozmiaru szkody oraz wysokość odszkodowania w szkodzie częściowej następować miała na podstawie wyceny sporządzonej przez (...) S.A. w oparciu o zasady zawarte w systemie A. lub E.. Zgodnie z ust.12 tego paragrafu w wariantcie kosztorysowym odszkodowanie miało być ustalane w oparciu o normy czasowe producenta pojazdu ujęte w systemie A. lub E., średnią stawkę za roboczogodzinę, wg cen usług obowiązujących na danym terenie, oraz cen części i materiałów producenta pojazdu ujęte w systemie A. lub E., jednak nie więcej niż średnie ceny zalecane przez producenta pojazdu lub oficjalnego importera do stosowania przez ich sieć serwisową.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

Polisa numer (...) – k.7-8,

- OWU – k. 9-12

W dniu 12 maja 2015r. powód brał udział w kolizji drogowej i w związku z tym zgłosił powstałą ubezpieczonym pojeździe szkodę. W wyniku zdarzenia uszkodzeniu uległy : fartuch przeciwbłotny, drzwi tylne prawe, folia izolacyjna, błotnik tylny prawy, kołpak koła tylnego, okładzina zderzaka tylnego. Niektóre z uszkodzeń wymagały wymiany, a niektóre naprawy.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- protokół szkody – k. 13-14,

- przyjęcie zgłoszenia – k.15 – 16

- akta szkody- k. 88-121,

Przedstawiciel pozwanego dokonał oględzin pojazdu i wycenił wysokość odszkodowania łącznie na kwotę 3586,94 zł. Wysokość tak ustalonego odszkodowania została wypłacona powodowi.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- zeznania powoda – k. 74,

- akta szkody- k. 88-121,

Rzeczywista wysokość kosztów naprawy pojazdu powoda w uwzględnieniu OWU pozwanego wynosiła 5.977,12 zł brutto.

Dowód: opinia biegłego sądowego – k. 134-146

W związku z uznaniem przez powoda, że odszkodowanie winno być wyższe, w dniu 2.07.2015r. powód zlecił wycenę szkód w swoim pojeździe serwisowi (...) sp. z o.o. w O.. Spółka w oparciu o program E. wyceniła koszt części zamiennych, materiału lakierniczego, blacharza, lakiernika i mat. drobnych i dodatkowych na łączną kwotę 6973,67 zł.

Dowód: wycena (...) sp. z o.o. – k. 17-18

- zeznania powoda – k. 74,

Powód wezwał ubezpieczyciela do zapłaty kwoty 3386,73 zł, powołując się sporządzoną kalkulacją kosztów naprawy przez spółkę (...). W odpowiedzi pozwany pismem z dnia 08.09.2015r. wydał decyzję podtrzymującą swoje stanowisko i odmówił zwiększenia kwoty odszkodowania.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 17.07.2015r. – k. 25

- decyzja z dnia 08.09.2015r. – k. 23

Powód nie zgadzał się z decyzją pozwanego. W dniu 16.11.2015r. na zlecenie powoda wykonana została kolejna wycena szkód w jego pojeździe, przez rzeczoznawcę J. P.. W oparciu o system EurotaxGlass rzeczoznawca wycenił szkodę wraz z robocizną na łączną kwotę 6193,74 zł.

Dowód: wycena inż. J. P. – k. 20-22,

- zeznania powoda – k. 74,

Powód pismem z dnia 09.12.2015r., powołując się na wycenę rzeczoznawcy, wezwał ubezpieczyciela do zapłaty kwoty 2606,80 zł. Pismem z dnia 03.01.2016r. pozwany wydał ponownie decyzję odmawiającą podwyższenia kwoty wypłaconego powodowi odszkodowania.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 09.12.2015r. – k 26,27

- decyzja z dnia 03.01.2016r. – k.24

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny ustalony został w oparciu o okoliczności bezsporne, dokumenty złożone przez strony w toku procesu, opinię biegłego oraz zeznanie powoda przesłuchanego w charakterze strony.

Za wiarygodne należało uznać dokumenty przedstawione przez strony oraz dokumenty zgromadzone w aktach szkody, gdyż ich prawdziwość oraz rzetelność nie były kwestionowane, Sąd natomiast nie znalazł podstaw do ich podważenia.

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda W. Z. przesłuchanego na rozprawie w charakterze strony, bowiem jego zeznania były spójne, a w powiązaniu z dowodami z dokumentów układały się w logiczną całość. Z zeznań powoda wynikało, że po otrzymaniu decyzji ubezpieczyciela o wysokości przyznanego odszkodowania, uznał, że ustalona kwota jest zbyt niska, w związku z czym zwrócił się najpierw o opinię do jednego z serwisów (...), a po nieuwzględnieniu tej opinii przez pozwanego, zwrócił się o sporządzenie opinii do biegłego rzeczoznawcy samochodowego.

Na podstawie art. 278 § 1 k.p.c. Sąd dopuścił na wniosek strony pozwanej dowód z opinii biegłego z zakresu rzeczoznawstwa samochodowego, bowiem ustalenie wysokości kosztów naprawy pojazdu powoda z uwzględnieniem treści OWU, wymagało wiadomości specjalnych w tym zakresie. W opinii pisemnej, na podstawie akt szkodowych i akt sprawy, biegły sądowy Sądu Okręgowego w Toruniu z dziedziny wyceny pojazdów mgr P. P. stwierdził, że wysokość kosztów naprawy pojazdu powoda z uwzględnieniem treści OWU auto casco, auto i przestrzeń zatwierdzonych uchwałą zarządu pozwanego z dnia 10.10.2012r., w tym §8ust.11 i 12 OWU wynosi 5977,12 zł brutto. Biegły dokonał wyceny kosztów naprawy na podstawie norm czasowych producenta pojazdu ujętych w systemie A., na podstawie cen części wskazanych przez importera – firmę (...) sp. z o.o. wg stanu na dzień sporządzania kalkulacji (biegły nie

miał dostępu do cen części z daty powstania szkody, ale ustalił, że różnica cen między datą sporządzania wyceny a powstania szkody jest marginalna i nie przekracza 10 zł) oraz na podstawie średnich stawek 90/95 zł netto – według stanu na dzień powstania szkody.

Po otrzymaniu odpisu opinii żadna ze stron nie zakwestionowała jej wniosków oraz nie wносиła o uzupełnienie opinii w żadnym zakresie. Strona powodowa przyznała, że wobec ustaleń biegłego, pozwany winien dopłacić powodowi co najmniej kwotę 2390,18 zł.

Sąd dał wiarę opinii biegłego, bowiem była jasna, rzeczowa, pełna, pochodziła od osoby posiadającej specjalistyczną wiedzę z zakresu wyceny pojazdów oraz kosztów napraw, a nadto wydana została w oparciu o całokształt dostępnej dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy.

Powód swoje roszczenie wywodzi ze stosunku ubezpieczenia łączącego powoda ze stroną pozwaną na podstawie umowy ubezpieczenia z 10.04.2015 r. Za podstawę prawną żądania powoda przyjąć należy art. 805 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. W przypadku ubezpieczeń majątkowych, do których zalicza się ubezpieczenie autocasco, świadczenie zakładu ubezpieczeń polega na zapłacie określonego odszkodowania (art. 805 § 2 pkt 1 k.c.). Stosunek ubezpieczenia powoda i strony pozwanej kształtowała umowa oraz ogólne warunki ubezpieczenia, znajdujące zastosowanie na podstawie art. 384 k.c.

Bezsporne między stronami pozostawało objęcie powoda przez stronę pozwaną ochroną ubezpieczeniową na podstawie umowy ubezpieczenia auto casco w okresie od 10.04.2015r. do 09.04.2016r. Bezsporny był również zakres uszkodzeń pojazdu w związku ze zdarzeniem z dnia 12.05.2015r., jak również uznanie odpowiedzialności przez ubezpieczyciela i wypłacenie powodowi z tego tytułu odszkodowania w kwocie 3586,94 zł.

Spór dotyczył natomiast wysokości rzeczywistych kosztów naprawy w związku z powstałymi uszkodzeniami pojazdu, a tym samym wysokości należnego powodowi odszkodowania.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, przede wszystkim w postaci niekwestionowanej przez strony opinii biegłego sądowego wykazał, że łączny koszt naprawy pojazdu powoda, przy uwzględnieniu treści OWU pozwanego wynosił 5977,12 zł brutto. Powód ubezpieczał samochód jako osoba prywatna, a nie jako podatnik VAT, stąd należało mu się odszkodowania właśnie w kwocie brutto. Jeszcze raz podkreślić należy, że tak ustalona wysokość kosztów naprawy pojazdu przez biegłego, nie była w żaden sposób kwestionowana przez strony. A zatem, taka suma winna być wypłacona powodowi w związku ze szkodą z dnia 12.05.2015r.

Pozwany zakład ubezpieczeń wypłacił powodowi kwotę 3586,94 zł, a zatem do zapłaty pozostała kwota 2390,18 zł, o czym orzeczono w punkcie I wyroku na podstawie art. 805§1kc. O odsetkach za opóźnienie orzeczono po myśli art.481§1i§2 kc zgodnie z żądaniem pozwu, tj. od dnia wytoczenia powództwa, bowiem powód już w pismach z lipca i grudnia 2015r. wzywał pozwanego do zapłaty pozostałego należnego mu odszkodowania (w kwocie niewiele wyższej niż ustalona przez biegłego), a zatem pozwany już od tego czasu pozostawał w opóźnieniu.

W zakresie kwoty ponad 2.390,18 zł, tj. 216,62 zł powództwo oddalono jako bezzasadne. Powód, po otrzymaniu odpisu opinii, zgodził się z wnioskami biegłego co do wysokości kosztów naprawy, jednak nie cofnięto powództwa w tym zakresie.

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 98 i art. 100 kpc. Powód wygrał proces w ponad 90 %, w związku z czym Sąd uznał, że należy mu się zwrot kosztów procesu od przeciwnika w całości. Na koszty poniesione przez powoda składała się opłata od pozwu w kwocie 100 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1200 zł oraz opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.